

Senator Robert Dowhan wystąpił z zapytaniem dotyczącym, podjęcia odpowiednich działań mających na celu wprowadzenie zakazu korzystania z telefonów komórkowych w miejscach publicznych oraz innych obiektach użytkowych.

Jak zaznaczył korzystanie z telefonów komórkowych stało się domeną współczesnej komunikacji interpersonalnej. O ile inne formy komunikacji mobilnej nie są tak uciążliwe, o tyle rozmowy telefoniczne stają się coraz większym problemem w związku z zakłócaniem spokoju innym użytkownikom miejsc publicznych. Głośne rozmowy w środkach transportu publicznego, restauracjach, teatrach, kinach, muzeach, ale także na terenie obiektów rekreacyjnych, stają się wręcz nie do wytrzymania. W związku z powyższym wystąpił do ministerstwa celem podjęcia odpowiednich działań.

Minister Cyfryzacji Anna Streżyńska nie widzi jednak możliwości wprowadzenia obligatoryjnego zakazu. Zdaniem minister zakaz rozmów telefonicznych miejscach publicznych stanowiłby bardzo znaczącą ingerencję w sferę praw i wolności osobistych jednostki. Należy zauważyć, że art. 49 Konstytucji RP wprowadza gwarancje ochrony wolności i tajemnicy komunikowania się. Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Co istotne, ograniczenia praw i wolności nie mogą naruszać ich istoty. Wydaje się, że generalny i powszechny zakaz rozmów telefonicznych we wszystkich miejscach publicznych naruszałby istotę wolności komunikowania się i byłby środkiem zdecydowanie nieproporcjonalnym względem zakładanego celu regulacji i osiągniętych w ten sposób korzyści społecznych.

Rozmowy telefoniczne w miejscach publicznych w istocie mogą być uciążliwe dla osób współkorzystających z przestrzeni publicznej, jednak nie stanowią one bezpośredniego zagrożenia dla bezpieczeństwa, porządku publicznego czy zdrowia. O ile generalny ustawowy zakaz rozmów telefonicznych w miejscach publicznych stanowiłby nadmierne ograniczenie wolności komunikowania się, o tyle dopuszczalną i zarazem skuteczną praktyką ograniczania skutków uciążliwych rozmów telefonicznych jest określanie zasad korzystania z urządzeń elektronicznych, w tym telefonów w wewnętrznych regulaminach korzystania z określonych usług czy obiektów np. obowiązujące w teatrach zakazy korzystania z telefonów komórkowych podczas spektakli. Jako przykład można wskazać również planowane przez PKP Intercity wprowadzenie pilotażowego rozwiązania umożliwiającego zainteresowanym pasażerom podróżowanie w tzw. strefach ciszy, w których nie będzie możliwości prowadzenia rozmów telefonicznych.